

Det vurderes, at opstilling af master og antennesystemer kan få væsentlige konsekvenser for befolkningens visuelle oplevelser af landskaber, bymiljøer og kulturhistoriske monumenter, men indebærer derudover kun ubetydelige miljøkonsekvenser, idet bl.a. historiske bygninger formodes at være sikret på anden måde mod opsætning af antennesystemer. Således forudsætter placering af antennesystemer på folkekirken kirkebygninger efter § 10, stk. 5, 2. pkt. stiftsøvrighedens tilladelse.

I nærværende lovforslag foreslås kompetencen til at stille krav om fælles udnyttelse af såvel eksisterende som nye master til radiokommunikationsformål og om adgang til opsætning af antennesystemer på egnede konstruktioner m.v. tillagt landzonemyndigheden, for så vidt angår landzone, medens den indenfor byzone og sommerhusområder er tillagt bygningsmyndigheden. Dette indebærer, at en stillingtagen til spørgsmålet om fælles udnyttelse og opsætning af antennesystemer frem for opstilling af nye master til radiokommunikationsformål vil finde sted ud fra samlede planlægningsmæssige overvejelser, der inddrager såvel radiokommunikationsmæssige som landskabelige hensyn og hensyn til befolkningens visuelle oplevelser af bymiljøer og kulturhistoriske monumenter m.v.

Det vurderes på denne baggrund, at lovforslaget ikke kun vil begrænse behovet for nye master til radiokommunikationsformål, men at det tillige vil sikre, at eventuelle nye master placeres og udformes under videst mulig hensyn til de landskabelige og bymæssige interesser m.v.

D. Forholdet til EU-retten

Lovforslaget tilsigter at implementere art.11 i direktiv 97/33/EF af 30. juni 1997 om samtrafik på teleområdet med henblik på at sikre forsyningspligtigheder og interoperabilitet ved anvendelse af ONP-principperne, EFT nr. L 199, s. 32 og dele af Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation, EFT nr. L 20, s. 59.

Implementeringsfristen for direktiv 97/33/EF er 31. december 1997. Direktivet er et minimumsharmoniseringsdirektiv.

Det følger af art. 11 i direktivet, at medlemsstaterne skal kunne påbyde ordninger om fælles brug af faciliteter eller ejendom (herunder fysisk samplacering), under forudsætning af, at alle interesserede parter har haft mulighed for at fremlægge deres synspunkter. Sådanne ordninger kan f.eks. også omfatte bestemmelser om fordeling af omkostningerne ved fælles brug af faciliteter eller ejendom.

Administrationen af lovforslaget og udmøntningen heraf i bekendtgørelse vil ske i overensstemmelse med ovennævnte, dvs. med inddragelse af alle interesserede parter, herunder relevante brancheaktører m.v.

Det følger desuden af direktivets indledende betragtninger, at de nationale tilsynsmyndigheder bør tilskynde til fælles udnyttelse, idet dette kan være en fordel ud fra byplanmæssige, miljømæssige, økonomiske eller andre hensyn.

I Kommissionens direktiv 96/2/EF af 16. januar 1996 om ændring af direktiv 90/388/EØF for så vidt angår mobil- og personkommunikation, indgår en forpligtelse for medlemsstaterne til at sikre ophævelse af alle restriktioner vedr. brug af tredjeparters infrastruktur og fælles brug af infrastruktur, andre faciliteter og lokaliteter.

E. Høring

Forud for udarbejdelsen af lovforslaget har sigtelinierne herfor været drøftet i en arbejdsgruppe under Telerådet, med repræsentation fra relevante brancheaktører, miljø- og naturbeskyttelsesinteresser m.fl. Arbejdsgruppen har således været tæt involveret i udformningen af sigtelinierne for lovforslagets nærmere indhold.

Udkastet til dette lovforslag har derudover været sendt til høring hos relevante ministerier, berørte myndigheder og organisationer med flere, herunder til medlemmerne i ovennævnte arbejdsgruppe.